

ДАНИЈЕЛА ДАНЦ

ЖИВИ СУ ЛЕГЕНДЕ
а с мртвима шта је?

Није ио било време за срљање уиразно
иоиуи овоџ у раним јуитарњим саишима док
мачка ио сиеиеницама иодрумским развлачи
црева уловљеноџ коса ниии је било време
да човек оде до иоишианскоџ сандучеиа и каже:
ниииа
ноиас се није доџодило ниииа
не није било ничеџа ниии је збила било
времена да се доџоди оно фамозно Ниииа
док сам у сну иосмаирала крваву борбу:
кроз баражну ваиру ииица ми из сивила
иала ираво у лице није било време сиавања
ни осамливања ни време да исиовремено
хвалии и мазии мачку и сахраијуеи коса.

ЗАВИЧАЈ

Одозџо ири врху сиеиеница на сирмини
иробили су динамииом иросек у низу
кућа човек би био задоволан кад све ово
не би видео јои јасније неџо иио жели

моџао би са собом ионеии бочицу окреиљујуџеџ
ваздуха у авион и оивориии је иек иоиио се барем
донекле оиамеии без бојазни да ће џа овде као
доицлака с иадањем мрака неминовно расириии

у ирах ко у ио верује јои само рука
иионо у иеиу чврсио сиииће нар и чека
да из њеџ сјакиаво зрње црвено иирцне
а да џа баим ирснуо би у сио комада:

сиани! довикну ми један дечараџ
ниианеии у ме иласиичном иуиком:

ушом комад мојега бедра одлети преко
брда и да знаш не иде ми се одавде.

РИМ

Време је крц од ошпада пресечен вод
маховина урасла у моје жеље не знам
да ли би негде другде било другачије
Рим средишће моје а крајак његов ја

ноћас у шуми усирелио сам лисицу
њен ођњени реј сажга до шемеља Рим
бац кад сће заусили да кажеће
колико чезнеће за мрвичком вајре

ноћас у шуми шћућурио сам се у лице
понадао се да ће ме хладна брзо узети ноћ
ал све шћо видех беше како ме ви церећи се
оним с лисицом на плећима називаће:

псећом које милости господара задобија
кад понизно му ловину пред ноге носи
а мени у овом сћању свећа шћа смећа
јесће једино домаћ моје ловачке пучке.

УНУТРАШЊИ ВОЂА

Ко не би хћео да буде Ореси – појам браћа
шћо сестру своју иражи и доводи је кући
месћо да буде војник шћу с оружјем злућим
у шакама ничеџ шћо би вредело понеш кући

а сам нишћак ко голаћ пуж – највише куд га шаљу
јесћ да шћрине осирижак повесћи која га снађе
свакодневно ошалава лична шћћања која га киње
размишљање је моћуће иначе скучен делања круџ

јури докле га шћабани у какву књигу носе
у алгоршам у сисћем паралелан

у мийски проблем домѣта и носивосици
дозива друґачијим именов смисао себи

ко не би да буде Орест цитионо у себи мисли
да су Ериније друциванце субјективно
цитионо се очас промѣтне у Еумениде
тај нек се нада тамо где се мало цита зна.

СКИТИ

Додрме на коњима за собом цусиоцан пра
јер знају какав цуи заида зони их гнев
то је минуло давно све цито видице сад
јесу тек цуке слике уклесане у кам

у сандалама персијским тесно цшегнути нас
Скии с оружјем тешким очито слабији но Грк
који немилосно телеса гази и цтабава у цло
осим кациге цлаине врх чела цосвема на

чуците ме ви цитионо вам умеће длетта гали худ
и ја бях једна од њих цито их у каму зреце сад
и као и оне бях скиискога цлемена орна кћи
летта и окуцана у боју цкруина у цбедама

цкуцвали бисце васцели Париз и цред колена
моја га вргли кад бисце ме у каквом бару срели
ал никад цре цтога добро цамцице цита вам велим
ја не бих брже нег тако ниједан цзубила бој.